

สวค. ๒/๑๕๖
วันที่ 15 มี.ค. ๒๕๖๐
เวลา 14.35 น.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	
รับที่ 1910	ก.ล. 5
วันที่ 15 มี.ค. 2558	13.57 น.

ที่ ยธ ๑๑๒๑/๓๐๘๘

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
อาคารสำนักงาน ป.ป.ส. ถนนดินแดง
เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง การพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทสรุปผู้บริหารผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติด ปี ๒๕๕๙
๒. บทสรุปผู้บริหารรายงานผลการสำรวจประเมินปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด
๓. สรุปผลการประชุมศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐
๔. สรุปผลการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐
๕. จำนวนกำลังพล/อัตรากำลังของส่วนราชการที่ปฏิบัติงานต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
ปี ๒๕๕๙

ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๖ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลได้ประกาศทำสงครามกับยาเสพติด ซึ่งการปฏิบัติงานของ ศตส. ได้มีการระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างจริงจัง จนมีผลการปฏิบัติงานเป็นที่พอใจของประชาชน (โดยในปี ๔๖ ประชาชนพึงพอใจ ๘๙.๔๓ % ,ปี ๔๗ พึงพอใจ ๘๖.๒๗ % และปี ๔๘ พึงพอใจ ๘๔.๒๕ %) และที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้ ศตส. พิจารณามอบบำเหน็จความชอบประจำปีกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดดีเด่น ได้ไม่เกินร้อยละ ๑ ของจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งหมด ๑,๒๑๕,๐๗๓ คน ทุกปีตั้งแต่ปี ๒๕๔๖-๒๕๕๘ ปีละ ๑๒,๑๕๐ อัตรา

ต่อมาสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งที่ ๒๒๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ เรื่อง จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ศอ.ปส.) ให้เป็นศูนย์อำนวยการบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในข้อที่ ๔ ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาให้ความดีความชอบ การให้คุณให้โทษ มาตรการจูงใจและปกป้องคุ้มครองข้าราชการและประชาชนที่ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

จากนโยบายของรัฐบาลทุกปีที่ผ่านมาต่างเน้นย้ำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เห็นผลเป็นรูปธรรมและยั่งยืน ส่งผลให้ ศตส. ระดับต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างปฏิบัติงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จนมีผลงานเป็นที่พึงพอใจของประชาชนมาโดยตลอด โดยในปี ๒๕๕๙ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับมาก รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑-๒ ประกอบกับที่ประชุมศูนย์อำนวยการ

/ป้องกันและ ...

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ ซึ่งมีพลเอก บุญรอด สมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผอ.ศอ.ปส. เป็นประธาน เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (คณะกรรมการ ป.ป.ส.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ ซึ่งมี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบให้ ศอ.ปส. เสนอขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีในการพิจารณาบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ทุ่มเทปฏิบัติงานด้านยาเสพติดจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓-๔

จากเหตุผลดังกล่าว ศอ.ปส. จึงใคร่ขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ดังนี้

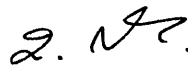
๑. ขอความเห็นชอบในการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปี ๒๕๔๙ เป็นกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น ไม่เกินร้อยละ ๑.๕ ของจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดทั้งหมดจำนวนทั้งสิ้น ๗๔๖,๑๕๔ คน รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

๒. ขอความเห็นชอบในกรณีของผู้ที่เงินเดือนเต็มขั้น แต่ได้รับค่าตอบแทนพิเศษทั้ง ๒ รอบรวมกันไม่ถึงร้อยละ ๘ ให้สามารถได้ค่าตอบแทนพิเศษทั้ง ๒ รอบรวมกันได้ร้อยละ ๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเข้าวาระประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการเป็นการเร่งด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(บุญรอด สมทัศน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ส่วนอำนวยการยุทธศาสตร์

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๕-๙๔๘๐,๐-๒๒๔๕-๕๒๘๘

www.nccd.go.th

๒) การปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติด (๑ มีนาคม – ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙) ผลการสำรวจประเมินการปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติขจัดยาเสพติดของสำนักวิจัยเอแบค โพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สรุปได้ว่า ประชาชนร้อยละ ๘๖.๑ มีความพึงพอใจต่อการแก้ไข ปัญหาเสพติดของรัฐบาลในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๖.๑ มีความ เชื่อมั่นต่อความเอาใจจริงเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล ร้อยละ ๖๒.๑ มีความเชื่อมั่นต่อ การให้ความสำคัญของปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน

ผลจากการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติดปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ทำให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ระดับชาติของรัฐบาลคือ ลดระดับความรุนแรงและควบคุม ปัญหายาเสพติดให้อยู่ในระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติของประชาชน ปัจจุบัน แห่งความสำเร็จของการดำเนินงานนอกจากนโยบายที่ชัดเจนของรัฐบาลแล้ว ยังรวมไปถึงความ มุ่งมั่นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (Roadmap) ของทุก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุนันtha ชินชัยพงษ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานผลการสำรวจประเมินปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด

(๑ มีนาคม - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙) ในภาพรวม

๑. สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ ๒๑ สิงหาคม - ๑๐ กันยายน ๒๕๕๙ จากตัวอย่างประชากรที่มีอายุ ๑๘ - ๖๐ ปี จำนวน ๑๐,๖๕๑ ตัวอย่าง และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๑๗ ตัวอย่าง จาก ๓๙ จังหวัดทั่วประเทศ

๒. ผลการสำรวจประเมินปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด (๑ มีนาคม - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙) ในภาพรวมสรุปได้ดังนี้

- สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในภาพรวมของหมู่บ้าน/ชุมชนยังคงมีอยู่

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในภาพรวมของหมู่บ้าน/ชุมชน ในระดับ "รุนแรง" มีสัดส่วนลดลงเพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับผลการสำรวจการปฏิบัติการพลังแผ่นดินฯ ครั้งที่ ๔ กล่าวคือ ในการสำรวจปฏิบัติการพลังไทยฯ พบว่าสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนในระดับ "รุนแรง" (ร้อยละ ๔.๐) ลดลงจากผลการสำรวจปฏิบัติการฯ ครั้งที่ ๔ (ร้อยละ ๕.๕) สะท้อนให้เห็นว่าปฏิบัติการฯ ในครั้งนี้ถึงแม้ว่าตัวเลขจะมีแนวโน้มลดลง แต่ในทางสถิติไม่ถือว่าแตกต่างกัน ยิ่งไปกว่านั้นหากพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการกวาดล้างครั้งที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พบว่าระดับความรุนแรงในความรู้สึกของประชาชนกลับสูงขึ้นจากร้อยละ ๑.๘ มาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐

- ประสพการณ์จริงที่น่าเป็นห่วงเพราะสภาพปัญหาด้านผู้เสพ-ผู้ติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดสถานการณ์บางตัวจากประสพการณ์จริงของประชาชน พบว่าประชาชน ๑ ใน ๕ หรือร้อยละ ๒๐.๒ เห็นว่ามีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง เพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนร้อยละ ๕.๙ และพบว่าประชาชนร้อยละ ๑๔.๗ พบเห็นแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองเพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนร้อยละ ๗.๐ โดยพบแหล่งมั่วสุมเสพยาเสพติดสามอันดับแรกได้แก่ มุมอับ/ ที่ลับตาคน/ ที่รกร้างว่างเปล่า ร้อยละ ๓๘.๒ อันดับสองได้แก่ บ้านพักอาศัย ร้อยละ ๒๙.๕ และอันดับสามได้แก่ หอพัก/คอนโดมิเนียม/ บ้านเช่า ร้อยละ ๒๖.๑ ตามลำดับ

- ถึงแม้ยาเสพติดหาซื้อได้ยาก-แต่ยังคงพบแหล่งจำหน่ายในหมู่บ้าน/ชุมชน

เมื่อสอบถามถึงผู้ค้ายาเสพติดในประสพการณ์พบเห็นของประชาชน พบว่า ร้อยละ ๗.๘ ระบุว่ามีผู้ค้ายาเสพติดในหมู่บ้านชุมชนของตนเอง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนเล็กน้อยร้อยละ ๑.๔ อย่างไรก็ตาม ประชาชนร้อยละ ๗.๐ เห็นว่ามีแหล่งซื้อขายยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง สอดคล้องกับผลสำรวจที่พบว่าร้อยละ ๕๒.๕ ระบุว่าหาซื้อยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเองได้ค่อนข้างยากจนถึงหาซื้อไม่ได้เลย สำหรับราคาเฉลี่ยค่ายาบ้าภาพรวมของประเทศอยู่ที่เม็ดละ ๒๔๑.๗๒ บาท

- ๓ จังหวัดชายแดนใต้-กรุงเทพมหานคร พื้นที่ที่ควรเฝ้าระวังใกล้ชิด

สถานการณ์ความรุนแรงของสถานการณ์ปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมของพื้นที่เฝ้าระวังฯ ๒๔ จังหวัด พบว่า ตัวอย่างร้อยละ ๕.๗ ระบุว่าสถานการณ์ปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับ "รุนแรง" ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถานการณ์ยาเสพติดเฉพาะในระดับ "รุนแรง" ในพื้นที่พิเศษต่าง ๆ นั้น พบว่า พื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสัดส่วนของตัวอย่างที่ระบุว่าสถานการณ์ยาเสพติดอยู่ในระดับรุนแรงสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ (ร้อยละ ๑๒.๕ ระบุสถานการณ์อยู่ในระดับรุนแรง) รองลงมาคือพื้นที่

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ร้อยละ ๖.๒ ระบุสถานการณ์อยู่ในระดับรุนแรง) พื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติด ๑๔ จังหวัด (ร้อยละ ๓.๓ ระบุสถานการณ์อยู่ในระดับรุนแรง) และพื้นที่จังหวัดชายแดน (ร้อยละ ๓.๑ ระบุสถานการณ์อยู่ในระดับรุนแรง)

- ประชาชนกว่า ๒ ใน ๓ รับรู้ข่าวสารผ่านสื่อ

ผลสำรวจพบว่า ประชาชนมากกว่า ๒ ใน ๓ หรือร้อยละ ๗๕.๑ ระบุเคยรับรู้รับทราบข้อมูลข่าวสารของปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด ช่วงระหว่างวันที่ ๑ มีนาคม - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผ่านทางสื่อต่างๆ ในขณะที่ร้อยละ ๒๔.๙ ระบุว่าไม่เคยรับรู้/ไม่เคยรับทราบ

- โทรทัศน์-สื่อที่ครอบคลุมทุกพื้นที่

เมื่อพิจารณาตัวอย่างที่รับรู้/รับทราบข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด ผ่านสื่อต่างๆ มีดังนี้

อันดับที่ ๑ รับรู้/รับทราบผ่านทางโทรทัศน์ (ร้อยละ ๘๖.๔)

อันดับที่ ๒ รับรู้/รับทราบผ่านทางวิทยุ (ร้อยละ ๓๔.๘)

อันดับที่ ๓ รับรู้/รับทราบผ่านทางเสียงตามสายในหมู่บ้าน/ชุมชน (ร้อยละ ๓๗.๔)

อันดับที่ ๔ รับรู้/รับทราบผ่านทางหนังสือพิมพ์ (ร้อยละ ๓๖.๔)

อันดับที่ ๕ รับรู้/รับทราบผ่านทางเจ้าหน้าที่รัฐ (ร้อยละ ๒๒.๘)

- ประชาชนพบเห็นการแก้ไขปัญหที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น

สำหรับการรับรู้รับทราบเกี่ยวกับปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติดผ่านกิจกรรมการแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนนั้น พบว่า ตัวอย่างสูงถึงร้อยละ ๘๔.๖ ระบุรับรู้รับทราบว่ามีปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด ในหมู่บ้าน/ชุมชนของตนตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมา ในขณะที่ร้อยละ ๑๕.๔ ระบุไม่ทราบ ทั้งนี้ตัวอย่างได้ระบุปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่พบเห็นในหมู่บ้าน/ชุมชนของตน ดังนี้

อันดับที่ ๑ กิจกรรมรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติด (ร้อยละ ๗๑.๐)

อันดับที่ ๒ โครงการทำความดีเพื่อแผ่นดิน (ร้อยละ ๖๒.๒)

อันดับที่ ๓ การจัดตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด/ด่านตรวจ (ร้อยละ ๖๐.๖)

นอกจากนี้ ผลการสำรวจประเมินปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด ยังพบว่า การรับรู้รับทราบต่อปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด ผ่านทางการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นได้ เพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ กล่าวคือ ในการสำรวจฯ ครั้งนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ระบุรับรู้/รับทราบว่ามีปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการสำรวจปฏิบัติการพลังแผ่นดินฯ ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๒ (ร้อยละ ๗๙.๖ ร้อยละ ๗๔.๖ และ ร้อยละ ๕๓.๓)

- มาตรการปราบปรามยาเสพติดที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

เมื่อสอบถามถึงปฏิบัติการด้านปราบปรามยาเสพติด พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๖๖.๓ ระบุในลักษณะที่เหมือนเดิมจนถึงดีขึ้น โดยสามอันดับแรกได้แก่ ร้อยละ ๕๙.๗ ระบุเป็นการจัดกำลังปิดล้อม/ตรวจค้นสถานที่ต้องสงสัยในหมู่บ้าน/ชุมชน ร้อยละ ๕๙.๒ ระบุเป็นการปราบปรามจับกุมผู้ค้ายาเสพติด และร้อยละ ๕๗.๘ ระบุเป็นการกำจัดแหล่งมั่วสุมยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

- ระบบการบำบัดรักษาฟื้นฟูเริ่มขับเคลื่อน-แต่ยังต้องการความต่อเนื่องเชิงรุก

เมื่อสอบถามถึงปฏิบัติการด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๖๐.๖ ระบุการดำเนินงานอยู่ในลักษณะที่ดีเหมือนเดิมและมีทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดย ๓ อันดับแรกได้แก่ การค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาในหมู่บ้าน/ชุมชน (ร้อยละ ๕๘.๓) การนำผู้เสพผู้ติดยาเข้าสู่ระบบการบำบัดรักษา (ร้อยละ ๕๒.๐) และการป้องกันไม่ให้ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก (ร้อยละ ๕๑.๗)

- มาตรการป้องกันกลุ่มเสี่ยงที่ต้องเน้นการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนให้มากขึ้น

เมื่อสอบถามถึงปฏิบัติการด้านการป้องกันผู้เสพยาเสพติดในหมู่บ้านและชุมชน พบว่าส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๗๒.๑ ระบุอยู่ในลักษณะที่ดีเหมือนเดิมและมีทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยใน ๓ อันดับแรกได้แก่ เป็นการจัดส่งเสริมกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของเยาวชนในหมู่บ้าน/ชุมชน (ร้อยละ ๗๕.๔) การให้ข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติดแก่ประชาชน (ร้อยละ ๗๐.๑) และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน (ร้อยละ ๖๘.๑)

- การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดดีขึ้นในทรรชนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ผลสำรวจทิศทางการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด นับตั้งแต่มีปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติดในพื้นที่ พบว่าตัวอย่างร้อยละ ๖๗.๔ ระบุการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในลักษณะที่ดีเหมือนเดิมและมีทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ในขณะที่ร้อยละ ๒๖.๘ ระบุแย่เหมือนเดิม-แย่ลง อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่อยู่ในลักษณะดีเหมือนเดิมถึงดีขึ้นมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ การณรงค์ความร่วมมือจากเครือข่ายภาคประชาชน (ร้อยละ ๗๒.๗) การประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน (ร้อยละ ๗๑.๘) และการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร้อยละ ๗๐.๘) ตามลำดับ

- ประชาชนยอมรับ-การสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนได้ผลมากขึ้น

ทิศทางการเปลี่ยนแปลงการแก้ไขปัญหายาเสพติดด้านการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน โดยภาพรวมในทรรชนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นพบว่า ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ ๕๕.๒ ระบุมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีเหมือนเดิม-ดีขึ้น ในขณะที่ร้อยละ ๑๙.๕ ระบุแย่เหมือนเดิม-แย่ลง อย่างไรก็ตามปฏิบัติการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่พบว่าอยู่ในลักษณะที่ดีเหมือนเดิมและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ๓ อันดับแรกได้แก่ การพัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน (ร้อยละ ๕๙.๖) การตั้งด่านตรวจตามเส้นทางหลักที่เข้าสู่พื้นที่ตอนใน (ร้อยละ ๕๙.๓) และการสกัดกั้นบริเวณจุดผ่านแดนถาวร/จุดผ่อนปรน และหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวชายแดน (ร้อยละ ๕๑.๖) ตามลำดับ

สอดคล้องกับทรรชนะของประชาชนใน ๙ จังหวัดพื้นที่ชายแดนที่พบว่า สัดส่วนเกินกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ ๕๑.๐) ระบุการจัดตั้งจุดตรวจ/ด่านตรวจบริเวณตะเข็บชายแดนอยู่ในลักษณะที่ดีเหมือนเดิมและมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น และส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๘.๐ ระบุว่าเจ้าหน้าที่/หน่วยงานภาครัฐ มีความจริงจังในการทำงานในระดับ ปานกลาง-มากที่สุด

- ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐลดความจริงจังในขณะท้องครเรือขายภาคประชาชนดำเนินบทบาทเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

เมื่อสอบถามถึงความเอาใจจริงเอาใจของเจ้าหน้าที่รัฐในการแก้ปัญหายาเสพติดระดับหมู่บ้าน/ชุมชนเปรียบเทียบกับผลสำรวจในช่วงปฏิบัติการปี พ.ศ. ๒๕๔๗ (ปฏิบัติการพลังแผ่นดินฯ ครั้งที่ ๒) พบว่า สัดส่วนของประชาชนที่เห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐเอาใจจริงเอาใจระดับปานกลางถึงมากที่สุดลดลงจากร้อยละ ๙๑.๐ เหลือร้อยละ ๘๒.๒

ในขณะที่เมื่อสอบถามถึงการทำงานขององค์กรเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด กลับพบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๘๑.๖ เห็นว่ามีการทำงานอย่างจริงจังเพื่อแก้ปัญหาเสพติดในระดับปานกลางถึงมากที่สุด

- **ถึงจะมองว่ามาตรการไม่เข้มข้นเหมือนก่อนแต่ประชาชนยังคงเชื่อมั่นว่าจะสามารถควบคุมสถานการณ์ยาเสพติดไม่ให้แพร่ระบาดมากเหมือนที่เคยเป็น**

ถึงแม้ว่าความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อความจริงจังของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาเสพติดมีแนวโน้มลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปฏิบัติการพลังแผ่นดิน ร่วมกวาดล้างยาเสพติดครั้งที่ ๔ แต่กลับพบว่า ประชาชนยังคงมีความเชื่อมั่นว่ารัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถป้องกันไม่ให้ยาเสพติดกลับมาแพร่ระบาดจนส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนได้อีก โดยสัดส่วนดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๙.๗ ในปฏิบัติการฯ ครั้งที่ ๔ เป็นร้อยละ ๕๓.๘ ในการสำรวจครั้งนี้

- การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการแจ้งเบาะแส

ผลสำรวจประสบการณ์ของประชาชนในการแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติดให้กับหน่วยงานภาครัฐพบว่า มีประชาชนร้อยละ ๒๑.๗ ที่เคยแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยร้อยละ ๓๔.๖ ของกลุ่มที่เคยแจ้งเบาะแสระบุเจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้มีการดำเนินการใด ๆ ในขณะที่ร้อยละ ๖๕.๔ ระบุมีการดำเนินการหลังรับแจ้งเบาะแส แต่ที่น่าพิจารณาคือ ประชาชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๖๒.๓ ไม่ค่อยมั่นใจ-ไม่มั่นใจในความปลอดภัยต่อการแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติด ในขณะที่ร้อยละ ๑๙.๑ ค่อนข้างมั่นใจและร้อยละ ๑๘.๖ มั่นใจ

- **อุปสรรคสำคัญที่รบกวนการแก้ไข-เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด**

สำหรับแนวทางที่สาธารณชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการแก้ปัญหายาเสพติด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๘๐.๓ ต้องการให้ปราบปรามจับกุมผู้ค้า/ผู้ผลิต อันดับสองหรือร้อยละ ๗๑.๓ ต้องการให้ยึดทรัพย์ผู้ค้า/ผู้ผลิต และอันดับที่สามหรือร้อยละ ๗๐.๘ ต้องการให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

- ความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยภาพรวมลดลงแต่ยังคงในระดับที่น่าพอใจ

เมื่อสอบถามถึงความพอใจของสาธารณชนต่อการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐบาลโดยเปรียบเทียบกับผลสำรวจในช่วงปฏิบัติการครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ พบว่าสัดส่วนของประชาชนที่พอใจระดับปานกลางถึงมากที่สุดลดลงจากร้อยละ ๙๕.๖ เหลือร้อยละ ๘๖.๑ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีแนวโน้มลดลงดังกล่าว แต่ยังถือว่าอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

• วิเคราะห์ข้อมูล-ชี้ช่องว่างในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

ผลสำรวจเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของประชาชนต่อปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติดในภารกิจต่าง ๆ กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในภารกิจเหล่านั้น พบประเด็นที่น่าสนใจคือในภารกิจสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่กิจกรรมรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติด การตั้งจุดตรวจจุดสกัด ด้านตรวจ และการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้าบำบัดรักษานั้น พบว่ามีช่องว่างเกิดขึ้นค่อนข้างมาก ระหว่างการรับรู้ของประชาชนกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภารกิจสำคัญทั้ง ๓ ประการดังกล่าว โดยในการจัดกิจกรรมการรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดนั้น พบว่าประชาชนโดยส่วนมากคือร้อยละ ๗๑.๐ ระบุรับรู้รับทราบแต่มีประชาชนร้อยละ ๕๑.๘ ที่มีส่วนร่วม ในขณะที่ภารกิจ ที่ ๒ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ ๖๐.๖ ระบุรับรู้รับทราบเรื่องการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด ด้านตรวจ แต่ประชาชนร้อยละ ๓๐.๘ เท่านั้นที่มีส่วนร่วม ทั้งนี้การมีส่วนร่วมไม่ได้หมายความว่าประชาชนไปร่วมตั้งด่านเพียงอย่างเดียว หากประชาชนอาจมีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสจุดสำคัญ ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ในภารกิจที่ ๓ พบว่ามีประชาชนร้อยละ ๒๕.๘ ที่รับรู้ว่ามีการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเพื่อเข้ารับการรักษา และพบว่าประชาชนเพียงร้อยละ ๑๙.๐ เท่านั้นที่มีส่วนร่วมในภารกิจดังกล่าว ดังนั้นจะเห็นได้ว่าช่องว่างระหว่างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในภารกิจต่าง ๆ ที่สำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ยังมีช่องว่างที่ควรต้องเร่งแก้ไขอย่างเร่งด่วน

๓. บทสรุปจากการจัดงานสัมมนาวิชาการ "รวมพลังไทยทั้งชาติ แก้ปัญหายาเสพติด"

สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลส์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้จัดงานสัมมนาวิชาการในหัวข้อ "รวมพลังไทยทั้งชาติ แก้ปัญหายาเสพติด" ขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ ณ ห้องเกียรติคุณ อาคารเฉลิมรัชมงคล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญวิทยาเขตหัวหมาก ซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมการสัมมนารวมทั้งสิ้นกว่าสองร้อยคนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และสื่อมวลชน โดยกิจกรรมในงานสัมมนาครั้งนี้ประกอบด้วย การนำเสนอผลสำรวจประเมินปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติด โดย ดร.นพดล กรรณิกา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยเอแบคโพลส์ และการสัมมนาวิชาการเรื่อง "วิเคราะห์ช่องว่าง เสนอทางออก รวมพลังไทยทั้งชาติแก้ปัญหายาเสพติด" ทั้งนี้วิทยากรผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด องค์การเครือข่ายภาคประชาชน และสื่อมวลชน ได้แก่ นายพิทยา จินาวัฒน์ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พล.ต.ต.อดิเทพ ปัญจมานนท์ รองผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด พ.อ.สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์ รองเจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารบก นายแพทย์อภิรักษ์ อร่ามรัตน์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนายกิตติ สิงหาปัด จากสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ซึ่งประเด็นสำคัญจากการสัมมนาสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

๑). ช่องว่างทางการข่าว-เบาะแส-ฐานข้อมูลยาเสพติด

นับตั้งแต่การเริ่มประกาศสงครามกับยาเสพติดช่วงแรกเมื่อปี ๒๕๔๖ ที่รัฐบาลได้ประกาศว่าเป็นสงครามยาเสพติดในทุกส่วนของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำรวจในฐานะที่เป็นหน่วยงานของชาติมีหน้าที่บูรณาการกับหน่วยงานต่าง ๆ นั้น พบว่า มีช่องว่างคือเรื่องข่าว/ข้อมูล โดยในช่วงแรกตำรวจได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้ทำหน้าที่ในการปราบปราม ขณะนั้นตำรวจทำงานโดยไม่ได้มีการประสานความร่วมมือเรื่องข่าวกับหน่วยงานใดคงใช้เพียงข้อมูลเดิมของตำรวจเท่านั้น และถึงแม้ว่าข้อมูลของตำรวจจะมีการพัฒนาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา แต่ขบวนการค้ายาเสพติดก็เรียนรู้การทำงานของตำรวจตลอดเวลาเช่นเดียวกัน รวมทั้งได้มีวิวัฒนาการมาตลอดจนถึงปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแนวทางในการขนย้ายยาเสพติด การจำหน่ายการแพร่ระบาด แม้กระทั่งการโยกย้ายฐานผลิตทั้งทางเหนือของประเทศไทยทางตะวันออก ทางตะวันตก

อย่างไรก็ตาม จากปี ๒๕๔๘-๒๕๔๙ การจับกุมผู้ค้ารายสำคัญตำรวจมักจะได้อาสาจากประชาชนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตรวจสอบยึดทรัพย์ ซึ่งเป็นดาบอันสำคัญ ของภาครัฐ ที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ ดังนั้นข่าวจากประชาชนถือว่าเป็นจุดเริ่มต้น เป็นเบาะแส เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลที่มีอยู่ หลังจากนั้นจึงจะมีการประสานงานเพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงมีปฏิบัติการ นับว่าช่วยลดช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างตำรวจกับประชาชนลงได้ และถ้าหากในอนาคตสามารถระดมความร่วมมือจากประชาชนในเรื่องการให้เบาะแสหรือข้อมูลข่าวสารมากกว่านี้ ก็น่าจะช่วยสนับสนุนให้การทำงานด้านการปราบปรามมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒). ช่องว่างด้านการบริหารจัดการงานของภาครัฐ

ตั้งแต่อดีต-ปัจจุบันการกำหนด ยุทธศาสตร์หรือนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดภาครัฐมักจะเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน ในขณะที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมน้อย และเนื้อหาของยุทธศาสตร์ที่ถูกกำหนดมามักจะเป็นยุทธศาสตร์หลักที่ต้องใช้กับการดำเนินงานทั่วประเทศ โดยที่มองข้ามความหลากหลายของพื้นที่ ความต่างของโครงสร้างปัญหา จึงทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และนอกจากนี้ยังพบว่ายังมีช่องว่างที่เกิดจากความไม่ต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่รัฐในการเอาจริงเอาจังกับปัญหายาเสพติด และช่องว่างที่เกิดจากการจัดสรรทรัพยากรของภาครัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓). การกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายในการแก้ไขปัญหายาเสพติดกับความแตกต่างของโครงสร้างปัญหา

ยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ถูกกำหนดขึ้นโดยมิได้มีการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ การมีเป้าหมายหรือมีความคาดหวังต่อผลสำเร็จที่ไม่สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอาจนำมาซึ่งการไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น การกำหนดยุทธศาสตร์ จากบนลงล่าง ในลักษณะยุทธศาสตร์เดียวครอบคลุมทั้งประเทศนั้น เป็นการมองข้ามความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างของปัญหายาเสพติดที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่งนับเป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บรรลุผลสำเร็จ

นอกจากนี้ช่วงเวลาที่มึปฏิบัติการอย่างเข้มข้น มักเป็นช่วงเวลาที่สั้น ๆ และไม่มีความต่อเนื่อง เปิดช่องว่างให้ยาเสพติดเข้ามาได้อยู่ตลอดเวลา

ท้ายที่สุด ยุทธศาสตร์ใหม่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดควรเน้นการดำเนินงานเชิงรุก และเน้นยุทธศาสตร์การ “สกัดกั้นปัญหา” ควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์การ “แก้ปัญหา”

๔). ทศนคติของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่รัฐในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ทัศนคติของประชาชนที่จะนำมาสู่ความร่วมมือ และก็พิจารณาว่ายาเสพติดเป็นปัญหาที่จริงหรือไม่ ซึ่งถ้าประชาชนมองว่ายาเสพติดเป็นเพียงสภาพที่เกิดขึ้นและมีความเคยชินกับยาเสพติด ไม่คิดว่ายาเสพติดเป็นปัญหา การเข้ามามีส่วนร่วมก็จะเกิดขึ้นน้อย ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น

นอกจากนี้กระบวนการแก้ไขปัญหายาเสพติดในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การทำงานของภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ประชาชนยังไม่รู้สึก/ยังไม่ตระหนักและยอมเอาตัวเองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานั้น ทำให้เกิดการแยกตัวออกมาต่างหาก โดยไม่ยอมเอาตัวเองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานั้น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างภาครัฐกับประชาชนไม่เกิดขึ้น ไม่มีกิจกรรมที่จะเชื่อมโยงภาครัฐกับประชาชน

๕). ช่องว่างทางเทคนิค-วิวัฒนาการของกระบวนการยาเสพติดกับพัฒนาการองค์ความรู้ของภาครัฐ

การผลิตองค์ความรู้ด้านยาเสพติดของภาครัฐมีความล้าหลังวิวัฒนาการของกระบวนการค้ายาเสพติด “หนึ่งก้าว” มาโดยตลอด นักวิชาการที่ให้ความสนใจเรื่องนี้มีไม่มาก และไม่คุ้นเคยต่อการที่จะผลิตองค์ความรู้ที่จะสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาเสพติดได้อย่างครบกระบวนการ องค์ความรู้ที่สร้างขึ้นในปัจจุบัน มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษาฟื้นฟูผู้เสพ-ผู้ติดยาเสพติด โดยส่วนใหญ่ในขณะที่ยังต้องการความรู้ในด้านที่จะนำมาใช้เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านการปราบปรามยาเสพติด เช่นวิธีที่ผสมยาเสพติดตัวใหม่ที่จะเข้ามาในตลาดยาเสพติด หรือแม้แต่การวางแผนการตลาดของยาเสพติด เหล่านี้ยังคงตามหลังผู้ผลิตอยู่เสมอ ดังนั้นแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ครบวงจรและก้าวทันกระบวนการยาเสพติดนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน

๖). แนวทางเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมแก้ปัญหายาเสพติดให้มากขึ้น

แผนการดำเนินงานเพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดควรคำนึงถึงความแตกต่างทางด้านสังคม วัฒนธรรม และโครงสร้างของปัญหาในแต่ละพื้นที่ การกำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดควรมีลักษณะจากล่างสู่บน และให้ความสำคัญสอดคล้องกับสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่ให้มากที่สุด ลักษณะการดำเนินงานควรให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนด นโยบาย แผนงาน และการปฏิบัติงานจริงควรเน้นการทำงานแบบบูรณาการทุกภาคส่วน โดยมีเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ประสานงานร่วมกับเครือข่ายองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่อย่างใกล้ชิดในทุกขั้นตอน

สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนผู้สนใจจะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิด และมีการบูรณาการกันอย่างเข้มแข็ง เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการทำงาน

๗). กำหนดยุทธศาสตร์ชุมชน/หมู่บ้านอยู่เย็นเป็นสุขและพอเพียง

ควรมีการกำหนดยุทธศาสตร์ชุมชน/หมู่บ้านอยู่เย็นเป็นสุขและพอเพียงควบคู่กับยุทธศาสตร์ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็งบนเสาหลักของความถูกต้องตามกฎหมายและความดีส่วนรวมของประเทศ โดยการค้นหาตัวชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุข ความพอเพียง และความเข้มแข็งของแต่ละชุมชน/หมู่บ้าน ที่มีอยู่แล้วแต่ละชุมชน เรียนรู้และหนุนเสริมตัวชี้วัดเหล่านั้นร่วมกับชาวบ้านในแต่ละพื้นที่ให้มีความมั่นคงและยั่งยืน

๔. ข้อสังเกตจากคณะผู้วิจัย

๑) จาก “ปัญหา” สู่ “สภาพอันเนื่องมาจากความเคยชิน”

จากผลสำรวจที่พบว่าสถานการณ์ปัญหาเสพติดในระดับรุนแรงมีสัดส่วนลดลง ในขณะที่เมื่อพิจารณาประสบการณ์จริงของประชาชนกลับพบว่า การพบเห็นปัญหาเสพติดในลักษณะต่าง ๆ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปฏิบัติการครั้งที่ผ่านมา

๒) การประชาสัมพันธ์ผ่านเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่-ช่องทางสื่อสารที่ไม่จำเป็นต้องลงทุน พิ่ม

ผลสำรวจข้างต้นพบว่า การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อยังคงเป็นช่องทางสื่อสารที่มีความเข้มแข็งในระดับที่น่าพอใจ ถึงแม้จะมีสัดส่วนลดลง อย่างไรก็ตามช่องทางใหม่ในการสื่อสารกับประชาชน ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาคือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดผ่านทางเจ้าหน้าที่รัฐผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งจากการสำรวจครั้งนี้พบว่ายังมีสัดส่วนไม่มากนัก หากรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะใช้ช่องทางนี้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่ประชาชนให้มากขึ้น นอกจากจะเป็นการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังอาจช่วยลดช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่กับประชาชนให้ลดลงได้อีกด้วย

๓) ประชาชนไม่แจ้งเบาะแส-ไม่ยอมเอาตัวเองเข้าไปมีส่วนร่วมกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด อาจเพราะไม่มั่นใจในความปลอดภัย

ผลการสำรวจประเมินปฏิบัติการทุกครั้งที่ผ่านมา มักจะพบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะมุ่งเน้นไปเฉพาะการดูแลตนเอง บุตรหลานไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น ในขณะที่การมีส่วนร่วมแบบเชิงรุกยังมีปรากฏน้อย คณะผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนน่าจะมีผลมาจากตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

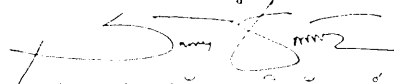
ประการที่หนึ่ง คือการพบเห็นเจ้าหน้าที่รัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และเจ้าหน้าที่รัฐละเลยเพิกเฉย ไม่เอาจริงจังในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งผลสำรวจพบว่าประชาชนบางส่วนยังคงพบเห็นการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่

ประการที่สอง ความมั่นใจในความปลอดภัยต่อการแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ/หน่วยงานราชการ ซึ่งประชาชนมองว่าหากไปแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่แล้วตนเองหรือครอบครัวอาจจะไม่ปลอดภัยจากขบวนการค้ายาเสพติด ทั้งนี้ผลสำรวจพบว่าประชาชนกว่าสองในสามระบุไม่ค่อยมั่นใจ-ไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตนหากแจ้งเบาะแสเรื่องยาเสพติดให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ

ประการที่สาม ประชาชนมองว่าความจริงจังในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจากปฏิบัติการพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติด ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ จนมาถึงปฏิบัติการรวมพลังไทยทั้งชาติ ขจัดยาเสพติดในครั้งนี้

ประการที่สี่ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชน นั่นคือความเชื่อมั่นในความเอาใจใส่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาล ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ จากการสำรวจในครั้งก่อนหน้ามีเช่นเดียวกัน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุภัทรา หินชัยพงษ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕

สรุปผลการประชุม
ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐
วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๑ อาคาร ๒ ชั้น ๓ สำนักงาน ป.ป.ส.

.....

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม

๑. พลเอก บุญรอด สมทัศน์	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	ผอ.ศอ.ปส./ประธาน
๒. นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	รองผู้อำนวยการ
๓. นายพงศ์โพยม วาศภูติ	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	
	แทนรัฐมนตรีช่วยว่ากระทรวงมหาดไทย	รองผู้อำนวยการ
๔. พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์	ผู้บัญชาการทหารสูงสุด	กรรมการ
๕. พลเอก ทรงกิตติ จักกาบาตร์	เสนาธิการทหาร	กรรมการ
๖. พลเรือโท ศรีวิสุทธิ รตารุณ	ผู้ช่วยเสนาธิการทหารเรือฝ่ายการข่าว	กรรมการ
	แทนเสนาธิการทหารเรือ	
๗. พลอากาศโท ศิลป์ชัย จำปาเงิน	แทนเสนาธิการทหารอากาศ	กรรมการ
๘. พันเอก ชัชชัย มนต์ริมุข	แทนเสนาธิการทหารบก	กรรมการ
๙. นายชาญเชาวน์ ไชยบุญกิจ	รองปลัดกระทรวงยุติธรรม	
	แทนปลัดกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
๑๐. นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
	แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๑๑. แพทย์หญิงศรีวรรณ พูลสรรพสิทธิ์	ที่ปรึกษากระทรวงสาธารณสุข (ด้านเวชกรรม)	
	แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๑๒. นายพงศ์โพยม วาศภูติ	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๑๓. ดร.ชัยยุทธ ขวลิตนิธิกุล	ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน	กรรมการ
	แทนปลัดกระทรวงแรงงาน	
๑๔. นายสุรเดช ฉายะเกษตริน	ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาลังคมฯ	กรรมการ
	แทนปลัดกระทรวงการพัฒนาลังคมฯ	
๑๕. นายโกวิท ยงวานิชจิต	ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติดฯ	
	แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๑๖. นายธีรภัทร สันติเมทนีดล	หัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๑๗. พลตำรวจโท ภาณุพงศ์ สิงหรา ณ อยุธยา	ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
	แทนรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	

๑๘. พลตำรวจโท สุวัฒน์ จันทร์อิทธิกุล	ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด	กรรมการ
๑๙. นายอภิรักษ์ ภูทอง	แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๒๐. นายโสภณ อธิธรรมพฤษ	แทนอธิบดีกรมราชทัณฑ์	กรรมการ
๒๑. นายพิทักษ์ วงษ์นรสิงห์	แทนอธิบดีอัยการฝ่ายคดีอาญา	กรรมการ
๒๒. นายวิจารณ์ กุลชนะรัตน์	แทนอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๒๓. พลตรี ทวีศิลป์ สวณศักดิ์โยธิน	รองผู้อำนวยการสำนักงานประสานการป้องกันฯ แทนเลขาธิการ กอ.รมน.	กรรมการ
๒๔. นายวันชัย รุจนวงศ์	อธิบดีกรมคุมประพฤติ	กรรมการ
๒๕. นายกฤษณพร เสริมพานิช	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานโยบายฯ แทนอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์	กรรมการ
๒๖. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ	เลขาธิการ ป.ป.ส.	กรรมการและ เลขานุการ
๒๗. พันเอก พินิจ ฉัตรเสถียรพงศ์	ผู้ช่วยหัวหน้านายทหารฯ	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. นายสาธร นราวิสุทธิ	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน สป.มท.	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

สรุปผลการประชุม

ในการประชุม คอ.ปส. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ พลเอก บุญรอด สมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นประธานการประชุม สรุปสาระสำคัญของการประชุมได้ ดังนี้

๑. ประธานขอให้หน่วยงานต่างๆเตรียมการรายงานผล/ประเมินผลการดำเนินงานในรอบ ๓ เดือน โดย คอ.ปส. จะจัดการประชุมเป็นวาระพิเศษขึ้นในกลางเดือนหน้า (วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐) ซึ่งจะได้นำเอาข้อขัดข้องต่างๆที่เกิดขึ้นไปปรับแก้ไขแผนงานในขั้นต่อไป

๒. ในส่วนของการจัดทำโครงการจังหวัดนาร่อง ที่ประชุมให้ความเห็นชอบกับแนวทางที่จังหวัดสระบุรี (ซึ่งเป็นหนึ่งในจังหวัดนาร่อง) เสนอ ทั้งนี้ ผอ.คอ.ปส. ประธานที่ประชุมได้ให้ข้อสังเกตว่า แต่ละจังหวัดจะมีสภาพแวดล้อม/สภาพปัญหาที่แตกต่างกันไป ดังนั้น รูปแบบการแก้ไขปัญหของจังหวัดอื่นต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ โดยให้สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับจังหวัดเป้าหมายบูรณาการงานร่วมกันต่อไป

๓. ที่ประชุมเห็นชอบกับหลักการในการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปีเป็นกรณีพิเศษ สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. จะนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ส. ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี พร้อมผลการประเมินการปฏิบัติการตามแผนฯ เพื่อขอความเห็นชอบในหลักการต่อไป

๔. ที่ประชุมเห็นชอบกับแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ
โดยทางสำนักงาน ป.ป.ส. จะได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเครื่องมือ/แนวทางก่อนการ
ประชุมประเมินผลในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ประธานเน้นย้ำให้ทุกฝ่ายประเมินผลอย่างตรง
ความเป็นจริง

๕. ประธานมอบหมายให้

๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการ
ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) ให้คณะกรรมการบูรณาการและกำกับติดตามการดำเนินงานในพื้นที่และจัด
ระเบียบสังคม ติดตามการดำเนินงานแบบบูรณาการของ ศตส.กทม./ศตส.จ. โดยรวบรวมและรายงาน
ให้ที่ประชุมได้รับทราบเป็นประจำทุกเดือน

๖. กำหนดการประชุม ศอ.ปส. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐(นัดปกติ) ในวันที่ ๒๙ มีนาคม
๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๓๐ น.

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุนันทา ชินชัยพงษ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕

สรุปผลการประชุม
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
ณ ห้องสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

กรรมการที่เข้าร่วมประชุม

๑. พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์	นายกรัฐมนตรี	ประธาน
๒. พลเอก บุญรอด สมทัต	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม	กรรมการ
๓. นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
๔. นายแพทย์ มงคล ณ สงขลา	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๕. นายประสิทธิ์ โฆวิไลกุล	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	กรรมการ
๖. นายพงศ์โพยม วาศภูติ	แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๗. ดร. จววยพร ธรณินทร์	แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๘. นายนพดล วิลาวรรณ	แทน อัยการสูงสุด	กรรมการ
๙. นายสังกรณ์ พึ่งประดิษฐ์	แทน อธิบดีกรมศุลกากร	กรรมการ
๑๐. พลตำรวจโท ภาณุพงศ์ สิงหรา ณ อยุธยา แทน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ		กรรมการ
๑๑. นายประกิจ ประจันปัจจนึก	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. พลเอก สพร้ง กัลยาณมิตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๓. นายเจริญ ภักดีธนากุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๔. นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ	เลขาธิการ ป.ป.ส.	กรรมการและ เลขานุการ

สรุปผลการประชุม

๑. เรื่องเพื่อทราบ

ที่ประชุมรับทราบเรื่องต่างๆ จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

๑.๑ สถานการณ์ยาเสพติดและผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการรวมพลังไทย ขจัดภัยยาเสพติด ร่วมเทิดไถ่องค์ราชัน ระหว่างวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙-๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ และประธานมอบหมาย ดังนี้

๑) ในการประชุมคราวหน้า ให้นำเสนอเชิงเปรียบเทียบสถิติของปีที่แล้ว ในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อให้เห็นภาพการเปลี่ยนแปลงที่เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าลดถอยเรื่องใด

๒) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แก้ปัญหาเรื่องสถานบริการที่เปิดเกินเวลาให้เป็นรูปธรรม

๑.๒ ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ปัญหายาเสพติด

๑.๓ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ การแก้ปัญหาเสพติดใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑.๕ โครงการเอาชนะยาเสพติดด้วยเศรษฐกิจพอเพียงสู่สังคมที่ยั่งยืน เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

๒. เรื่องเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๒.๑ การพัฒนาระบบบำบัดรักษา ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการให้มีการปรับโครงสร้างองค์กรกลางด้านบำบัดรักษายาเสพติดในกระทรวงสาธารณสุข โดยให้สำนักงาน ป.ป.ส. ประสานการจัดทำรายละเอียดร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม สำนักงาน ก.พ. และ สำนักงานประมาณ และรายงานความคืบหน้าให้ ป.ป.ส. ทราบ

๒.๒ การแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่ประชุมเห็นชอบอนุมัติตามเสนอ ดังนี้

๑) อนุมัติให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กรมการปกครอง สำนักงาน ป.ป.ส. กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จำนวน ๗๙๘ นาย เป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามเสนอ

๒) อนุมัติให้เพิ่มอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จำนวน ๓ นาย

๒.๓ การพิจารณาความดีความชอบให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดเป็นกรณีพิเศษ

ที่ประชุมเห็นชอบให้เสนอขอบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษ ปี ๒๕๕๙ เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ส. นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเห็นชอบในหลักการให้เสนอขอบำเหน็จความชอบกรณีพิเศษปี ๒๕๕๐ เพื่อสำนักงาน ป.ป.ส. จะได้ดำเนินการต่อไปภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๐

๓. เรื่องอื่นๆ

ที่ประชุมเห็นชอบตามที่กรรมการเสนอ ดังนี้

๓.๑ นายประสิทธิ์ โฉ่วโหลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เสนอว่า ขอให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทำการศึกษาเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เตรียมไว้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ใช้ชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. เนื่องจากขณะนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว และจะเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในไม่ช้า

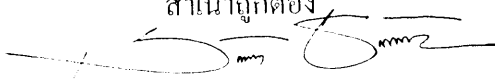
๓.๒ ผู้แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เสนอว่า เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติสถานบริการฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งประธานมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รับผิดชอบการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยเชิญสำนักงาน ป.ป.ส. และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาให้อำนาจ

๓.๓ ประธาน ป.ป.ส. เสนอว่า การแก้ปัญหาเสพติดใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอให้สำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกับกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงกลาโหม ทำให้เกิดความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการทำงานมากขึ้น สิ่งที่น่าจะเป็นตัวชี้วัดในการทำงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ควรจะใช้ข้อมูลเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เพื่อดูว่าการทำงานของประเทศไทยก้าวหน้าหรือด้อยกว่า

ในด้านใด กรณีประเทศมาเลเซียกังวลเรื่องการแพร่ระบาดของไอซ์บริเวณชายแดน ขอให้สำนักงาน
ป.ป.ส. เน้นหนักการร่วมมือกับประเทศมาเลเซียให้มากขึ้น

นอกจากนี้ ในการประชุมครั้งต่อไป ประธาน ป.ป.ส. ขอให้ นำข้อมูลตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็น
ความก้าวหน้า ความถดถอยในเรื่องต่างๆ มาเสนอ เพื่อจะได้พิจารณารายละเอียดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุนันtha ชินชัยพงษ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕

จำนวนกำลังพล/อัตรากำลังของส่วนราชการที่ปฏิบัติงานต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ปี 2549

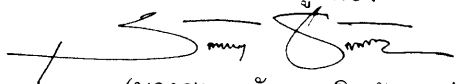
1. ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวน กำลังพล/อัตรากำลัง ตามโครงสร้าง
1	ศตส.	110
2	ศตส.จ. , ศตส.อ./กึ่ง อ.	266,170
3	ศตส.น. 1-9	8,835
4	ศตส.ทภ. 1-4	89,130
5	ศตส.กภ. 1-3 กร.	426
6	ศตส.กปช.จต.	90
7	กระทรวงมหาดไทย	13,679
8	กระทรวงยุติธรรม	5,021
9	กระทรวงสาธารณสุข	19,100
10	กระทรวงศึกษาธิการ	226,332
11	กระทรวงการคลัง	14,130
12	กระทรวงแรงงาน	1,647
13	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	88
14	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	53
15	สำนักงานอัยการสูงสุด	948
16	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	63,578
17	กองบัญชาการทหารสูงสุด	2,373
18	กองทัพบก	1,576
19	กองทัพอากาศ	61
20	กองทัพบก	1,322
21	กอ.รมน.	2,263
	รวม	716,932

2. พนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวน กำลังพล/อัตรากำลัง ตามโครงสร้าง
1	ศตส.กทม.	2,089
2	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	- เทศบาล	12,320
	- องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	11,414
	- องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)	3,113
	- เมืองพัทยา	286
	รวม	29,222
	รวมทั้งสิ้น	746,154

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุนันtha ชินชัยพงษ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕